



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. IX. Quies, Pax, Tranquillitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

impropiè, & quasi deliquisse dicitur. Exemplum sunt in *tit. Instit. de oblig. quæ quasi ex delicto*. Declara in iudice malè iudicante; hic enim utur propriam commiserit culpam, tenetur tamen ex quasi delicto *pr. Instit. eod.*

De quartâ Falcidiâ vid. *Falcidia.*

De quartâ Trebellianicâ vid. *Trebellianica.*

CAP. VII.

Querela.

Querela diu porrecta, post commissum delictum, præsumitur esse calumniosa. *l. 21. vers. quis. ff. si quis caut. Bald. consil. 37. quidam Tabellio. in fin. lib. 1. Francisc. Cason. de indic. & tortur. tract. 8. c. 1. n. 9. Foller. in prætic. crim. in verb. item quod commisit falsitatem. n. 10. Marfil. in prætic. §. diligenter. n. 201. Boër. decis. 42. n. 20. Cravett. consil. 75. n. 9. Cephal. consil. 187. n. 13. lib. 12. Vulpell. consil. 94. n. 5. Farin. 1. consil. crimin. 88. num. 11.*

CAP. IIX.

Querela inofficiosi Testamenti.

Axioma I.

Quoties exheredatio legitimè facta, sed causa ab herede probari nequit, toties parentibus & liberis competit querela inofficiosi, quia sic quidem testamentum juxta *Novell. 115.* subsistit, adeoque nullum dici nequit; iniquum tamen adhuc censetur testamentum & contra officium pietatis factum. *Habn. ad Wesemb. b. 1. n. 7.*

II.

Quoties frater exheredatus eique infamis persona prælata est, toties illi competit querela inofficiosi, quia frater peccavit quoque contra officium pietatis, quod turpem personam fratri prætulit. *l. 27. C. de inoffic. testam.*

Limita: si frater præteritus etiam sit turpis persona, *l. 11. C. eod.* Sic enim mores, quos quis in se probat, in aliis improbare non debet. *l. cum mulier 47. ff. soluto matrim.*

III.

Quicumque semel voluntatem testatoris approbavit, ille querelam amplius instituere non potest. *l. 9. ff. de neg. gest.* quia alioquin contra proprium factum veniret, quod ipsi permittendum non est. *l. 25. ff. de adopt.* Nec debet quis consilium suum mutare in alterius injuriam. Et ita qui acceptavit legatum, aut patrocinatus est heredi scripto, non potest postea tale testamentum improbare. *l. 10. §. 1. l. ult. pr. l. 23. §. 1. de inoffic. testam.*

Limita: ut procedat, nisi quis diverso respectu improbet voluntatem: ita qui ex necessitate offi-

cii aut alibi accepit legatum, adhuc ex sua persona impugnare potest testamentum. *§. 4. Instit. de inoffic. testam.*

IV.

Quoties quæstio est de heredibus descendentes, toties semper ad illos transmittitur querela ex jure sanguinis, sive præparata fuerit, sive non. *l. 34. C. de inoffic. testam.* Quia quoad descendentes hæc querela est favorabilis, ergo ad illos extendenda.

Limita: ut procedat, modò exheredatus ante aditam à scripto herede hereditatem fuerit mortuus. *d. l. 34.* Sic enim exheredato non potest imputari, quare querelam non moverit. *Zoëf. ad ff. de inoffic. testam. n. 63.*

V.

Quoties ipse exheredatus hereditatem possidet, toties excipiendo proponere querelam potest. *l. 8. §. 13. ff. de inoffic. testam.* quia quæcunque profunt ad agendum, multò magis profunt ad excipiendum. *l. 1. §. 4. ff. de superfic.*

VI.

Quoties exheredatus post admissam culpam, in gratiam receptus, nec tamen testamentum mutatum fuit, toties datur querela inofficiosi. *Servu. in not. ad Ant. Matth. de succession. cap. 5. aphor. 17.*

CAP. IX.

Quies, Pax, Tranquillitas.

Axioma I.

Quies propriè versatur in animo ab omni litigio remoto, *cap. 1. in fin. extr. de Syndic. Aflicti. in cap. 1. num. 10. notabil. 10. de offic. nostri judicarii. constitut. regni.* Sicut enim nunquam quietum animum habere potest ille, qui à libris opprimitur, cum tumultus inhæreat litigantium animabus, *§. 1. Auth. ut Cler. ap. propr. Episc. ita etiam pacata non potest esse Respubl. in qua potentes invicem litigant, quia ex libris & contentionebus rixæ nascuntur, quæ statum publicum postea offendunt. l. servus 20. vers. sed si aliqua ff. de O. & A. §. 1. si quis ingenuam 21. §. in civilibus 1. ff. de captiv. Gomez in cap. dispendiosam. num. 6. vers. nota primò de rescripti.* Et hanc contentionem unam esse ex causis, quæ publicam pacem impediunt, attestatur Lucas de Penna in *l. unie. num. 16. vers. nonum est contentio. col. 9. C. publ. letis. num. 12.* Hinc est, quod non solum jura Canonica votum execrantium lites laudabile esse dixerint *cap. 2. de V. S. in 6.* sed etiam apud jus civile similiter dictum est, esse laudandam & non vituperandam cogitationem eorum, qui lites execrantur, ut habetur in *l. item si res 4. §. fin. ff. de alien. jud. mutand. caus. Marfil. in verb. lis pender. num. 222. vers. quod probi viri debantur.* quare qui dum pro quiete publica quid largi-

largiuntur, ostendunt se velle præcindere omnes altercationis occasiones, quæ conservationem quietis impediunt, Luc. de Penn. in d. l. un. C. publ. l. cit. col. 9. n. 16. vers. 12. pro rebus.

II.

Qui diu laboravit, tandem desideratà laborum requie gaudeat. l. 3. C. de Apparitor. præfector. prætor. Et ideo humanum genus laborat, ut per actis sudoribus quiescat. Perez. C. eod. n. 4.

CAP. X. Quietatio.

Axioma I.

Quietatio fit ad fidem dissolutæ quantitatis, quando illi, qui quietationem facit, in omnibus est satisfactum, l. dissoluta 2. C. de condit. ex lege. antequam enim per omnia satisfactum sit, quietatio nulla debetur, Castr. consil. 377. n. 2. Wesemb. 1. consil. 47. n. 42.

II.

Quietantias generales ut quis faciat, nemo compelli potest. l. cum Aquiliana 5. ff. de transactionib. quia sunt captiolæ, l. quid 3. §. contrarium 16. & ibi Bald. ff. de contr. judic. iurcl. idem Bald. in l. pactum q. 16. C. de collect. Everhard. in loc. Topic. à generalitate. n. 2.

III.

Propter duplicem quietationem duplex præsumitur solutio. Brumm. ad l. 2. C. de discussor.

IV.

Quietatio generalis restringitur ad specificata. Barr. in l. 4. §. 1. ff. de pact.

Limita: quod non porrigatur ad species de novo repertas vel dolo contrahentium subtractas. Castr. consil. 207.

V.

Quietatio debet fieri cum omnibus clausulis generalibus necessariis ad ejus robur. Bald. in l. pactum. 3. C. de collat.

VI.

Quietatio est stricti juris & tollit tantum soluta. Wesemb. consil. 42. n. 42.

CAP. XI.

Quem, Qui, Quod.

Axioma I.

QUEM non honoro, gravare non possum. Vid. supra lit. G. cap. Gravare.

II.

QUEM de evictione tener actio, eundem agentem repellit exceptio. Vid. supra lit. E. cap. Exceptio.

III.

Qui occasionem damni dat, damnum ipsum dedisse videtur. Vid. supra lit. D. cap. damnum.

IV.

QUOD differtur non aufertur, l. quoties 2. C. de prec. Imper. offer. cap. ancillam n. 32. q. 2. c. nemo desperandus 1. de pœnit.

distinct. 7. cap. statutum 9. ubi gloss. verb. retardari, de heret. lib. 6. Garc. Girona de privil. seu exemt. explic. n. 966. Adde Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. procm. n. 62. Joh. Mar. Novar. quest. forens. lib. 1. q. 31. n. 13.

V.

QUOD potui, nolui, quod volui, adimplere nequivi, l. 3. in fin. ubi gloss. C. de contrab. & committ. stipul. l. multum interest 6. ubi gloss. C. si quis alteri, vel sibi. cap. cum super 23. in fine, de offic. deleg. Surdus consil. 251. num. 36. Card. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. B. concl. 133. num. 1. Achil. de Grassis decis. 17. in fine, de rescript. Honned. consil. 55. n. 81. lib. 1. Hieron. Magon. Florent. decis. 2. num. 14. Ovid. de Amicis de jure emphyt. q. 79. num. 9. Joh. Baptista Costa de facti scientia & ignor. inspect. 51. num. 10. Srephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 809. num. 12. Cancer. var. p. 2. c. 6. n. 155.

VI.

QUOD non vis tibi fieri, aliis ne facias. Matth. 7. & Luc. 6. l. justitia 10. ff. de justitia & jure. §. juris præcepta 3. vers. alterum non ledere. Inst. eod. tit. ubi Pichard. n. 30. dicit, quod non læditur alter, si id, quod nobis fieri nolumus, alteri quoque non faciamus. vid. omnino Golbert. Cognat. adag. 369.

VII.

QUOD quisque juris in alium statueris, ipso jure utaris, l. 1. ff. quod quisq. juris. Abb. consil. 101. In questione, in fin. lib. 1. Tiraquell. de retractu lig. §. 1. gloss. 13. n. 6. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 6. lit. Q. concl. 49. Unde dici solet, qui in alio aliter non judicet, quam in se ipso judicari vellet, l. 1. ff. de solut. Roman. consil. 55. Si volumus, in princ.

IX.

QUOD semel placuit, amplius displicere non potest, l. sicut 5. C. de O. & A. c. quod semel 21. de R. I. lib. 6. Mayn. in l. nemo potest mutare 75. ff. eod. tit. gloss. verb. partibus, ad fin. in Clem. sepè de V. S. Mant. Dial. 94. Thom. de Thomasset. in floribus legum, regul. 266. Surd. decis. 265. num. 251. decis. 288. n. 5. Calder. Pereira de potest. elig. cap. 16. n. 15. & de resolut. emphyt. c. 15. n. 7. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 6. lit. Q. concl. 48.

IX.

QUOD alicui gratiosè conceditur, trahi non debet ab aliis in exemplum. l. quoniam 13. C. de Episc. & Cler. cap. quod alicui 67. de Reg. Jur. lib. 6. Thomas de Thomasset. in floribus legum, reg. 256. ubi

(R) 2

ait